הסוד של המראה

מוחמד ריזה יוספי

איורים: וידה לאשגרי פרהדי

לפני שנים רבות, בכפר אירני ירוק יפה חי
אדם עם אישתו ועם שני ילדיו, בן ובת.

יום אחד הילדים הוציאו את העדר שלהם למרעה. בדרך לשם הילד מצא מראה.
באותם השנים לא כל אחד יכול היה לרכוש מראה שהייתה יקרה מאוד. רק למלכים, לנסיכים, לשרי ממשלות ולילדיהם היו מראות. לכן הילד הכפרי לא ראה מראה מעולם. הוא היבט לתוכה, וחשב שהתמונה שרואה היא תמונתו של אבא שלו. על כן שאל "שלום אבא, איך קרא שאתה כל כך קטן?"
הוא שמח מאוד וקרא לאחותו.

הוא אמר לה "הביטי, אבא בא אתנו כדי שלא נהיה לבדנו כאן בהרים ולא נפחד. הביטי!" ונתן את המראה לאחותו.
הילדה הביטה למראה והופתעה מאוד. היא אמרה "שלום אמא, את נראית קטנה מאוד!"
היא חשבה שהיא רואה את תמונתה של אמא שלה והוסיפה "הנה אמא באה שלא נחשוש לפגוש זאבים או צבועים.

הילדים חזרו עם העדר בערב הביתה, שמחים ומרוצים.
הילדה נתנה את המראה לאמא ואמרה "קחי זאת אמא, תודה שבאת אלינו כדי שלא נפחד להיות לבד."

האישה שהביטה במראה הופתעה מאוד. היא אמרה "אמא, ערב טוב. איך קרה שאת נראית היום כה צעירה?" היא חשבה שבמראה מביטה עליה אמא שלה. היא הוסיפה "אכן, כבר מזמן לא ביקרנו אתך. אנא סלחי לנו."

היא ניגשה לבעלה ואמרה לו "זה כבר זמן רב שלא ביקרנו אצל אמא שלי. היא התגעגעה אלי והנה היא באה. רק הבט!"

בעלה לקח את המראה, הסתכל בה ואמר "שלום אבא יקר. כמה שטוב וצעיר אתה נראה היום!" הוא סבור היה כי מהמראה מביט עליו אבא שלו. "אכן כבר מזמן לא ביקרנו אצלך" אמר "תודה שבאת!" הילדים לא הבינו והביטו על הוריהם בהתפעלות.

כבר למחרת האיכר העמיס על חמורו כל
האפונה שבבית, וגם חיטה, קמח ולחם ואז
אמר לי לדיו "אנו חייבים ללכת ולבקר את
סבא וסבתא שלכם." הוא עטף את
המראה בחתיכת בד, שם אותה
בקופסה קטנה והחזיק בידו.
כל המשפחה יצאה לדרך
לכפר שבו חיו הסבים.

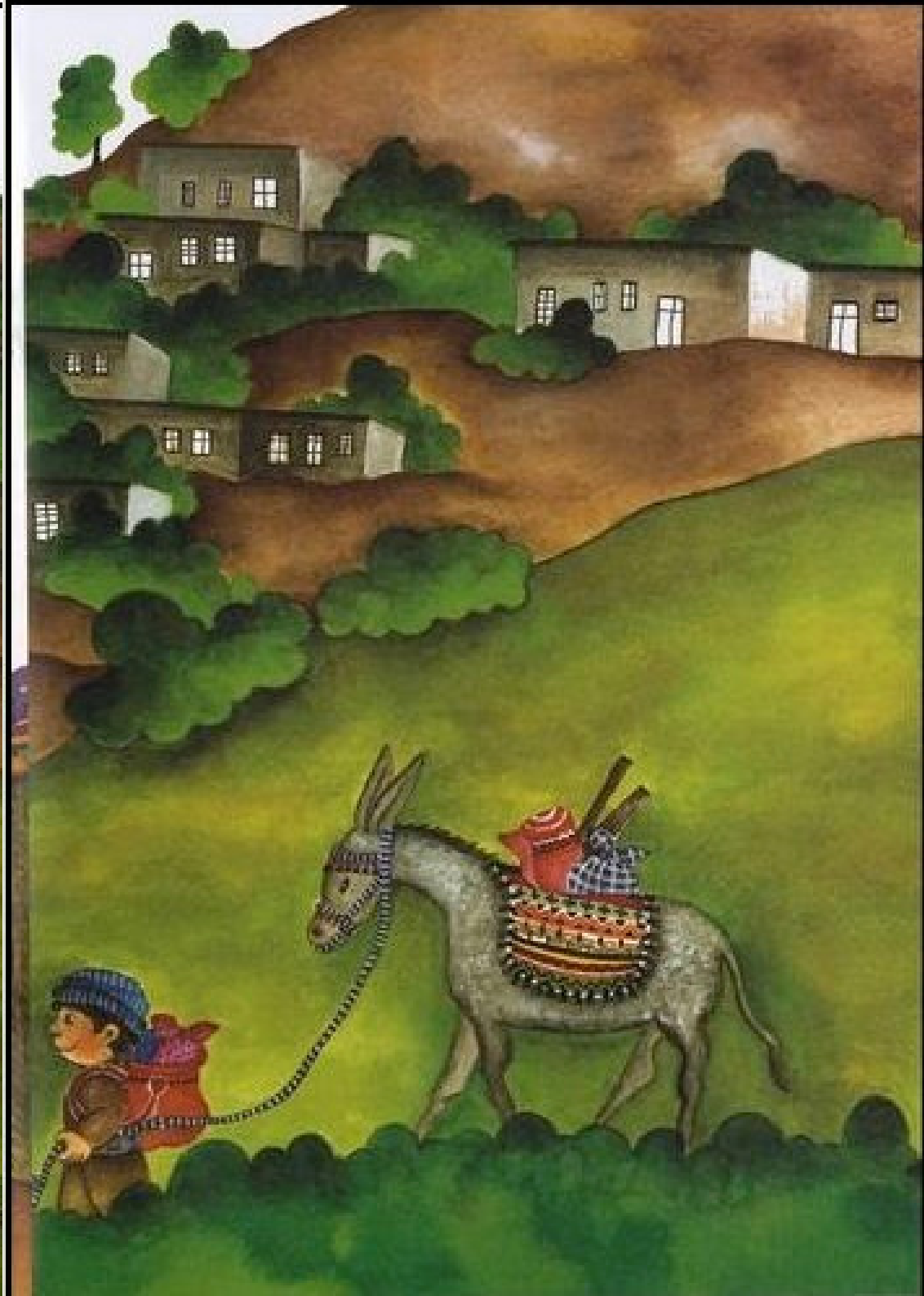

תחילה הם הלכו לבית של סבא, כי הוא היה מבוגר יותר. האיכר נפל לרגליו של אביו ואמר "סלח לי אבא שלא ביקרתי אצלך כבר חדשים רבים. הכל שעל החמור הוא בשבילך. וגם הבאתי לך מתנה זניחה."

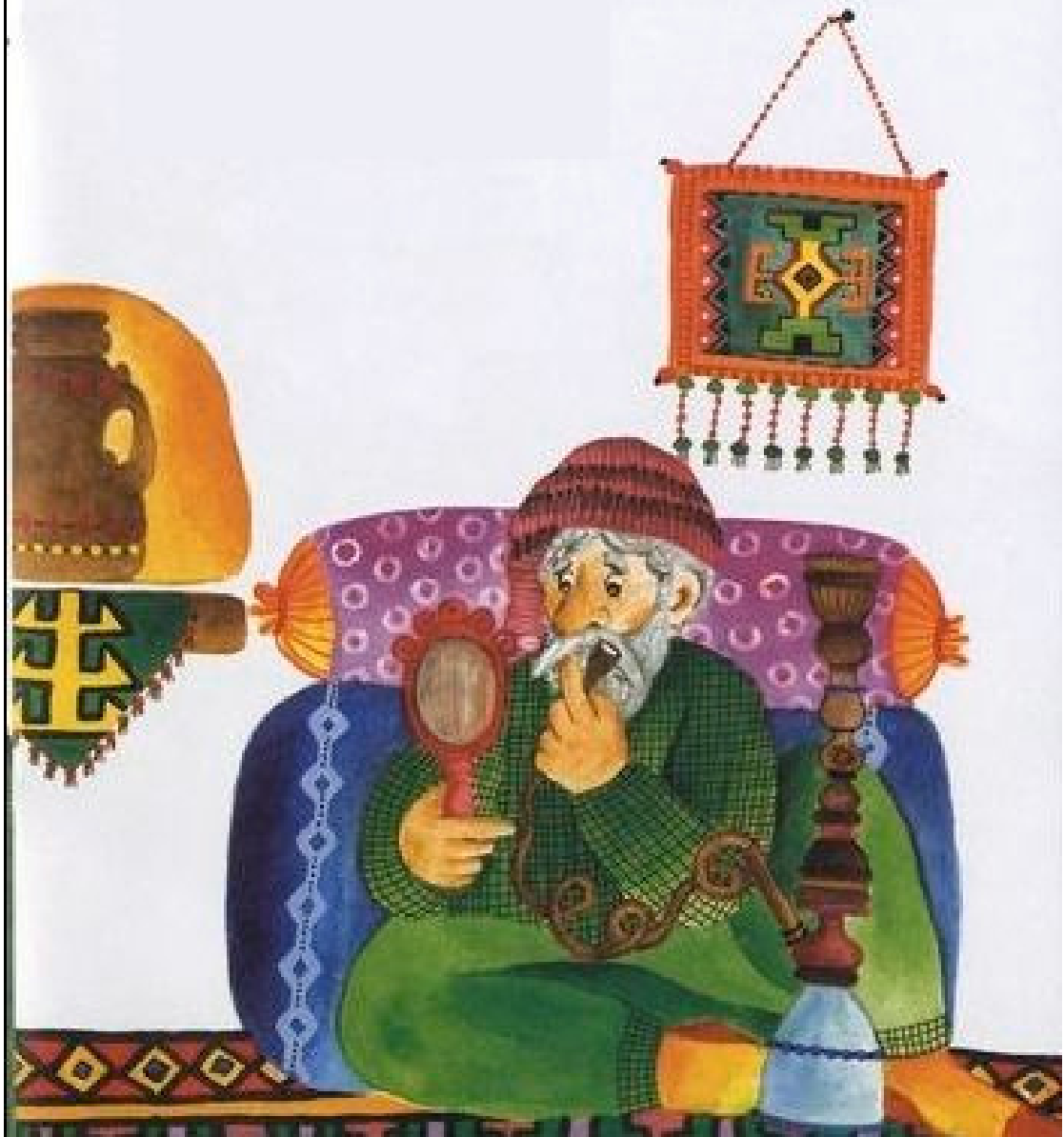

סבא זקן הביט על השקים שעל גב החמור ואחר כך פתח את הקופסה והוציא את המראה. וכשרק הסתכל בה אמר "שלום אבא! ילדים, נכדים שלי, בואו הנה. תסתכלו! כך היה נראה סבא-רב שלכם!"
הילדים הביטו מופתעים על סבא.

באותו הרגע הופיע גם סבתא. היא שאלה על שלומם של הילדים ושל הוריהם ונישקה לכולם. ואז אמרה לסבא "נכון שיפה לראות את הנכדים שלנו?"
סבא נתן לה את המראה ואמר "הביטי רק מי בא אתם ביחד."
סבתא הסתכלה במראה והופתעה מאוד. היא אמרה מיד "שלום אמא! בואו הנה ילדים ונכדים שלי. הביטו איך נראתה סבתא-רבה שלכם."

גם היא חשבה שהתמונה במראה היא תמונתה של אמה.
ושוב הילדים הביטו על סבתא, בלי להבין כלום.
הילדה לקחה את המראה מידיה של סבתא וניגשה לילד. היא אמרה "זה משהו מוזר וקסום שמראה לנו תמונות שונות! נקרא לו מראה!"
הילד הביט לעיניה ואמר "איזה שם יפה נתת לזה!"

הם הביטו רגע במראה והיו מוקסמים שניהם. אחרי שחשבו והתייעצו רגע נישקו שניהם את המראה והסתכלו עוד פעם בבבואותיהם המשתקפות בה. אחר כך הביטו על בבואות של השמש, היער, השמיים, ההרים והנהר. הם גילו סוד נפלא. בצחוק רם רצו חזרה לכפר ובדרך שמו את המראה בין פרחים ועלים ירוקים, כדי שעוד מישהו יוכל ליהנות מהסוד הקסום שלה.